

LBRIS

We know
books

Constantin Răduț

Algeria ca un sirocco de toamnă

Thriller geopolitic

LETRAS
Promovăm autorii români

Cuprins

Argument	7
PARTEA ÎNTÂI. Zumzetul deșertului.....	13
PARTEA A DOUA. Tranziția spre nord-vestul îndepărat	47
PARTEA A TREIA. Tablouri cu mimoze și marabu.....	73
PARTEA A PATRA. De la operațiunea „Gerboise” la concurența serviciilor	117
PARTEA A CINCEA. Personajul se identifică.....	135
PARTEA A ȘASEA. Deasupra dunelor și printre corturile refugiaților sahrauiți ...	169
PARTEA A ȘAPTEA. Alger, mon amour!.....	241
PARTEA A OPTA. Marea schimbare	265

Argument

Ideea acestei narațiuni nu este fructul nostalgiei. Și nici al imaginației pasive. Cartea a crescut ca un arbore de oxigen, repede și falnic, cum nimeni nu se aștepta. Subiectul este precum o poveste ce răbufnește în nenumărate adevăruri sau versiuni inedite și surprinzător de antrenante. Este întocmai frământărilor geopolitice ale vremurilor noastre. Cu mențiunea că bulversarea vulcanică pe care o parcurgem în ultimele decenii la nivel global și regional pune în umbră mii, zeci de mii de fapte tragice premeditate sau accidentale în interiorul comunităților umane.

Cele ce urmează nu sunt inventate. În cea mai mare parte sunt fapte, nume și locuri adevărate din perioada anilor '90 și începutul următorului deceniu. Sunt și reliefuri de ficțiune realistă. Unele exprimă surprinderea față de o țară cu mari perspective din nordul Africii, Algeria. O țară supărată pe trecut, nervoasă pe realitățile prezentului, optimistă sau pesimistă în privința viitorului. După un deceniu negru, Algeria a intrat în era progresului. O țară, o națiune cu proiecte îndrăznețe și cu o dinamică rapidă de punere a lor în operă. În alt registru, cartea

surprinde sau amintește de evenimente triste și neînchipuit de stânjenitoare pentru civilizația construită de-a lungul atâtor veacuri de popoare mai norocoase, mai inovatoare sau de altele tot atât de bogate, cel puțin spiritual, dar lipsite de șansă.

Este de datoria gânditorilor, sociologilor și a politicienilor să își pună întrebarea de ce unele popoare prosperă, se bucură de cele mai neașteptate tehnologii, iar altele lăncezesc, sunt sugrumate sau, mai rău, nu au dreptul la o viață liberă și la o formațiune statală potrivit propriei voințe.

Situația ultimă din configurația de mai sus este anacronică, lipsită de rațiune și în afara spiritului de egalitate și prosperitate din epoca în care trăim.

În timpurile în care lumea a urcat pe Lună și s-a fotografiat din spațiul cosmic cu o minge frumoasă precum Pământul, într-un loc sublim al Deșertului Sahara câteva sute de mii de suflete umane lipsesc din aritmetica muncii și a vieții globului nostru protector. Un popor, o unitate de suflete omenești nu poate răspunde *da* prezentului și viitorului.

Sahara Occidentală, teritoriul la care ne referim, este, poate de necrezut, un loc al nimănui. În nomenclatura Organizației Națiunilor Unite, acest element statal este denumit „neautonom”. Fără nume, fără prenume, fără identitate. Cei specializați în diplomația juridică internațională spun că este printre puținele state, la număr cât degetele de la o mână, cărora nu le este recunoscută autonomia. Există fizic, dar nu și în relațiile de rânduiești ale lumii moderne.

Interesele unor țări, vecine sau nu, colonialiste sau nu, mercantile sau globaliste, au făcut ca Sahara Occidentală să nu poată fi identificată ca un jucător local, regional sau internațional.

Sahara Occidentală nu a apărut din neant, nu este o creație a vreunei puteri externe sau a vreunui oligarh local. O scurtă incursiune în istorie arată că de aproximativ două milenii, în limitele actualului teritoriu al Saharei Occidentale, s-a constituit un stat puternic de origine berberă (o populație străveche în Africa de Nord, precum geto-dacii la noi).

Vitregiile istoriei au resetat realitățile vechilor timpuri. Dintr-o comunitate clădită pe regulile nescrise, dar solide și întemeiate, ale triburilor federalizate, cu ierarhie recunoscută și respectată, teritoriul Saharei Occidentale, unul mai mare decât al României de astăzi, este fracturat, umilit și scos la mezat, după poftele și proiectele mizantropice ale unora sau ale altora.

În tot acest evantai de frământări ce tulbură o parte din Africa de Nord, autorul croșetează un eveniment-ficțiune în colaborarea dintre România, pe de o parte, și Algeria și Republica Sahraui, prin vectorul său militar, Frontul Polisario, pe de alta. Este vorba despre fluxurile de armament către părțile beligerante, țara noastră fiind, în anii '90, unul dintre jucătorii importanți. Firul a ceea ce s-a numit „Operațiunea Mostaganem” este urmărit din multe unghiuri de către autor. Așa descoperă o adevărată mafie în acest domeniu, atât la destinație, cât și la furnizorul român. Are, totodată, prilejul să îi ofere

cititorului mărturii inedite din cultura, istoria și viața socială a nordului continentului african.

Întâmplările, povestirile și acțiunile relatate în cele ce urmează redau în bună parte trăirile și experiențele autorului la fața locului.

Aducem mulțumiri prietenilor noștri algerieni, tuturor celor care ne-au însoțit, ne-au sprijinit sau ne-au furnizat informații. Ne exprimăm părerea de rău că anii au trecut așa de repede, fără să mai putem adăuga acestei cărți pagini suplimentare.

„Cea mai mare glorie a noastră nu constă în a nu cădea niciodată, ci în a ne ridica de fiecare dată când cădem.”

Confucius